

ЩЕФАНИ
РОС

ОКОВИТЕ

НА МИНАЛОТО

Превод от немски Мая Мавродиева

У

ЕГМОНТ

Книгата се издава под това лого, запазена марка на ЕГМОНТ.
Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея
могат да бъдат възпроизведени под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *Luc – Fesseln der Vergangenheit (vol. 1)*
Copyright © 2013, EGMONT Verlagsgesellschaften mbH, LYX Cologne
All rights reserved.

Превод Мая Мавродиева
Редактор Цвети Миладинова
Коректор Ваня Петкова

Издава „Егмонт България“ ЕАД
1142 София, ул. „Фритьоф Нансен“ 9
www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Инвестпрес“ АД, София, 2015
ISBN 978-954-27-1506-1

ОКОВИТЕ

НА МИНАЛОТО

така че мислите ѝ поеха пак в друга посока. Беше наистина лудост, че тя се чувстваше силно свързана с Люк, и то за толкова кратко време. Преди една седмица щеше да се изсмее на всеки, който ѝ кажеше, че ще преспи с някого само 48 часа, след като са се запознали. От друга страна, баща ѝ цял живот ѝ беше разказвал как беше избягвал сериозна връзка цели 29 години наред, докато накрая не срещнал майка ѝ и не се влюбил в нея още на първата среща. Дватама бяха щастливо женени цели 30 години, а потайната усмивка на майка ѝ я караше да мисли, че като се имат предвид тогавашните порядки, родителите ѝ вероятно също се бяха събрали прекалено бързо. Май беше заложено в гените ѝ.

Образът на Люк просто не излизаше от главата ѝ. Тя го виждаше усмихнат, после сериозен, след това страстен и нежен. Той я държа цяла нощ в прегръдките си и я успокоява. Тя се засмя горчиво. Тя беше лекарят, а той – пациентът. Беше приятелка с братята Казим, а той – техен враг. Въпреки това той обърна всичко наопаки и си проби път до сърцето ѝ. Нито веднъж не беше забелязала в очите му страх или несигурност.

Години наред животът ѝ беше подреден и нищо не ѝ липсваше. *Лъжеш!* Ясмин не се вслуша във вътрешния си глас, а той твърдеше нещо съвсем различно.

Тя нямаше нужда от мъж, но искаше Люк. Разликата беше малка, но значителна. Ясмин реши, че може да приеме това заключение без проблем.

– Иде ми да убия някого! Как можа да ми се случи всичко това!

Ето че отново си говореше сама. Тя стисна здраво вола на и въздъхна. Още 20 километра, след това щеше да спре.

В този момент тя видя първия пост, който се състоеше от два пикапа, паркирани на сред пътя. Мъжете я разпоз-